

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om kontrol med udførsel af friske danske grønsager.

N. P. Nielsen: Det foreliggende lovforslag om kontrol med udførsel af frisk dansk frugt går i korthed ud på at sikre de bedst mulige kvaliteter og den størst mulige pris for de varer, der udføres, på samme måde som ved kontrollen med vore landbrugs-eksportvarer, der har været med til at skabe så godt et renommé for disse.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at eksporten af frisk dansk frugt, herunder især mad- og spiseæbler, har været i ret stærk stigning. Det kan således nævnes, at i 1945 androg eksporten af æbler 1614 t til en værdi af 1 343 000 kr., men i 1948 var eksporten steget til 20 483 t til en værdi af 13 396 000 kr. Man ser af disse tal, at det er en ret betydelig eksportindtægt, dansk frugtavl har bragt til landet, og man må anse dette for en betydelig landvinding for hele den danske økonomi.

Det fremgår også af bemærkningerne, at frugtavlernes og frugteksportørerne flere gange har fremsat ønske om ved statens medvirken at få etableret en kontrol med den frugt, som udføres. Formålet med denne kontrol skulle bl. a. være, at man ved at højne frugtens kvalitet styrker den danske frugtavlens konkurrencedygtighed på de fremmede markeder og også, at man — når vi igen kommer ind under normale forhold — vil være i stand til at optage konkurrencen med den indførte udenlandske frugt.

Lovforslagets § 2 bemyndiger landbrugsministeren til efter samråd med frugtavlernes og frugteksportørernes faglige landsorganisationer samt de samvirkende danske husmandsforeninger og de samvirkende danske landboforeninger at fastsætte sådanne bestemmelser om, at frugt, der udføres her fra landet, skal fremtræde som en god og sund vare i en god pakning, sortering og emballering, at emballagen skal være forsynet med et af ministeren godkendt fællesmærke, og endelig at udførsel af frugt kun må foretages af dertil af ministeren autoriserede eksportører.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Lovforslaget om kontrol med udførsel af friske danske grønsager går i hovedtrækkene ud på det samme, nemlig at sikre, at grøn-

sager, der udføres her fra landet, fremtræder som en god, sund og velbehandlet vare.

Også eksporten af danske grønsager betyder en landvinding for dansk økonomi, idet man i 1948 har haft en eksportindtægt derved af 3,1 mill. kr.

Her er der ligeledes tale om et ønske fra erhvervets side, idet eksportørerne og grønsagsproducenterne har ønsket statens medvirken til at få etableret kontrollen.

Jeg skal anbefale også dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling her i det høje landsting.

Ingefred Juul Andersen: Om de to lovforslag, der her foreligger til behandling, kan der siges meget godt, men jeg skal indskrænke mig til nogle forholdsvis få bemærkninger.

Hensigten med lovforslagene er jo i sig selv tydelig nok: de skal gennem oprettelse af en kontrol skabe mulighed for en større ensartethed med hensyn til de i lovforslagene omhandlede produkter, der udføres her fra landet, ligesom der herigennem vil kunne opnås garanti for, at kvaliteten er helt i orden. For andre produkters vedkommende har man jo gode erfaringer med hensyn til sikringen af kvalitet og ensartethed, lad mig blot nævne et ganske enkelt af vore landbrugsprodukter, smørret.

I bemærkningerne til lovforslagene findes der en opgørelse over værdien af de senere års udførsel af henholdsvis frugt og grønsager. Disse tal er meget talende, idet de fastslår, at det er varer, som der er ved at blive ikke så få penge i. Det er ganske givet, at skal der arbejdes videre med henblik på øget udførsel af disse varer, er det nødvendigt, at man gennem lovgivningen sikrer den størst mulige ensartethed og sørger for at få de bedste kvaliteter frem. Som en fællesnævner i så henseende er det meningen, at der skal indføres et fællesmærke, man kan vel næsten tale om en slags lurmærkning.

Fastsættelsen af de nærmere regler er henlagt til den højtærede landbrugsminister; de endelige bestemmelser skal ministeren dog forhandle om med de forskellige faglige organisationer, hvad jeg finder meget naturligt.

En ting, som jeg er noget betænkelig ved, er, at der står i lovforslaget, at udførsel af frugt kun må foretages af dertil af ministeren autoriserede eksportører. Mon det virkelig skulle være nødvendigt? Ville det ikke være inciterende, hvis der blev givet en vis frihed, så at der ganske vist fandt en mærkning sted, men at de handelsfolk, som havde et marked for disse eksportvarer,